

הטבח בוירג'יניה טק

החופש לשאת נשק, החופש לרצוח

הליברליזם האמריקאי דוגל בחופש מקסימלי, גם במחיר רמיסת חלשים וניצולם. בשמו מגן התיקון השני לחוקה על הזכות לשאת נשק



שי אילן

יום רביעי, 18 באפריל 2007, 12:16



f שתף

ארה"ב היא ארץ של פרדוקסים. מצד אחד היא מתהדרת בהשתחררות מכבלי העולם הישן, ומנסחת את עצמאותה על פי "על החירות" של ג'ון סטיוארט מיל. מצד שני ההיסטוריה שלה רצופה שריפת מכשפות ושיעבוד של האחר. הליברליזם שלה הוא חופש מקסימלי, גם במחיר רמיסת חלשים וניצול. הפרדת הדת מהמדינה היא עיקרון מקודש, אבל בשנת 2007 אחת הדמויות המשפיעות ביותר על נשיאה הוא הכומר האוונגליסטי החשוך פט רוברטסון. לפני כמה שנים חוקקו בארה"ב חוק פדרלי המחייב התקנת רמפות לנכים בכל מבנה ציבור. מלבד כנסיות. הפרדת הדת מהמדינה.

כזה הוא גם התיקון השני לחוקה האמריקאית, חלק ממגילת זכויות האזרח, שאושרר סופית ב-1791 על ידי וירג'יניה, כמה אירוני, שהשלימה את מכסת המדינות שמחייב תיקון לחוקה. על פי התיקון אין לפגוע בזכותו של אדם לשאת נשק. 30 אלף איש בשנה מוצאים את מותם כתוצאה מ"זכות" זו. גם הטבח בוירג'יניה-טק אינו שונה במובן זה מפשעים אחרים שבוצעו בחסות ההפצה הסיטונאית של נשק בארה"ב. בחדרו של הרוצח נמצאה קבלה על נשק שרכש זמן לא רב לפני הרצח.

הגנה מפני המדינה

חסידי הזכות לשאת נשק בארה"ב מזוהים, למעט כמה ארגונים זניחים, עם הימין "הקשה". הרציונל של גופים כמו ה-NRA, איגוד הרובים הלאומי, עמוק יותר מאשר הזכות להגנה עצמית במקרים של כורח או צורך. מעבר לשנאה המסורתית של הימין הקיצוני האמריקאי לשחורים וליהודים, הימין האמריקאי אינו בוטח במדינה שתגן עליו. כאלה הן המיליציות הלבנות שהצמיחו את טימותי מקוויי וטרי ניקולס שביצעו את הטבח באוקלהומה סיטי. אז נהרגו 168 בני אדם, רבים מהם ילדים, בפיצוץ בנין פדרלי. אחד הדברים שהרתיחו את מבצעי הפיגוע היה חוק בריידי להגבלת נשיאת נשק.

הטיעון השגור בפי אנשי ה-NRA הוא "רובים אינם הורגים אנשים, אנשים הורגים אנשים". על התקפות הלוגית של האמרה אפשר להתווכח, אבל הכוונה, שוב, פחות תמימה. בסרטו של מייקל מור "באולינג לקולומביין", אודות הטבח בבית הספר בקולורדו שהיה אחת הטרומות הקשות של ארה"ב מראיין מור את צ'רלטון הסטון, אז נשיא האיגוד. הסטון, כוכב הוליוודי נערץ בארה"ב גורס בראיון ש"המרכיב הגזעי" הוא הגורם העיקרי לפשעי ירי בארה"ב.

אחזקת נשק חשובה יותר מסולידריות

איש לא ציטט את המשפט המפורסם בדבר "הרובים שאינם הורגים אנשים" אחרי שסגן הנשיא, ריצ'רד צ'ייני פצע בתאונת ציד את חברו הארי ויטינגטון. התפיסה הרווחת אצל חסידי הנשק היא אם כן "רובים

אינם הורגים אנשים, שחורים הורגים אנשים" ואם נרחיב זאת "גם לבנים עשויים להרוג אנשים, אבל אז זה מוצדק, או במקרה הגרוע, תאונה".

בקולומביין רצחו תלמידים 12 מחבריהם ואת אחד המורים לפני שהתאבדו. שני הרוצחים לא התקשו להשיג רובים וחומרים להכנת פצצות. באותו ראיון שואל מייקל מור את הסטון מדוע ה-NRA ערך הפגנה בעד אחזקת נשק בקולומביין כשבוע אחרי הארוע. בשלב זה קם הסטון ויוצא.

הלובי האמריקאי בעד אחזקת נשק מחזיק בעמדות חשוכות, כוחניות וגזעניות. הוא אינו מתעניין באמת בפשעי הירי בשכונות שחורות, משום שאלה מרוחקים ממנו ולא באמת מאיימים עליו. סטטיסטי, הסכנה הנשקפת לאדם לבן מירי בארה"ב לא שונה מאותה סכנה באנגליה. מסעות הטבח בבתי הספר האמריקאים לא מעוררים אצל חסידי נשיאת הנשק סולידריות עם הקורבנות. בארה"ב כמו בארה"ב, סולידריות היא מילה גסה. חשוב יותר להחזיק כמה רובים בבית ליום פקודה, וכדי לממש את החופש האישי.

מספר מקרי התקיפה בנשק מסוכן גדל

ב-1994 נחקק בארה"ב חוק האוסר על מכירת נשק תקיפה חצי אוטומטי, למשך 10 שנים. ביל קלינטון אישר את החוק, שפקע ב-2004. החוק לא חודש מאז. במחקר שערכה המשטרה הפדרלית התגלה שאחרי פקיעת החוק, גדל מספר המקרים בהם שוטרים נתקלים בנשק תקיפה במקרים של שוד ורצח. ממשל בוש זוכה לפופולריות בקרב אנשי לובי הנשק.

חסידי אחזקת הרובים "למטרות הגנה עצמית" יגידו בוודאי הפעם שמדובר באזרח זר ואולי גם יסננו דבר מה גזעני על היותו אוריינטלי. לאלה יהיה צורך להזכיר שפרט למקרה אחד, מעשי טבח במוסדות חינוך, 16 במספר בארה"ב מאז 1927, בוצעו כולם על ידי אזרחים ילידי ארה"ב. רובם המכריע השיג את הנשק ששימש אותם לקטל בדרכים לגיטימיות המוגנות על ידי התיקון השני לחוקה.

קישורים

[הטבח בוירג'יניה - מאשימים את המשטרה](#)

